

عنوان مقاله:

استفاده از کوزه به عنوان نمادی در فرهنگ عامه مردم استان کردستان

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی نمادشناسی در هنر ایران با محوریت هنرهای بومی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

آرمان اولی - کارشناس ارشد صنایع دستی دانشگاه هنر تهران، مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

کردستان یکی از نقاطی است که هنوز فرایند سفال سازی آن شبیه به هزاران سال قبل می باشد و زنان سازنده سفالینه ها بوده و آن ها را با دست می سازند و از چرخ بهره ای نمی برند و در کوره های بسیار ابتدایی آن ها را می پزند و بیشتر جنبه کاربردی اشیاء را مد نظر دارند. یکی از ویژگی های هنرهای بومی حضور پررنگ آن ها در زندگی مردم است و سفالگری و به ویژه شیء کوزه، به عنوان یکی از هنرهای بومی این منطقه، از گذشته های دور در مناسک و باورهای مردم کردستان حضور داشته و معانی و نمادهای زیادی را در خود جمع کرده است که با شناسایی آن ها به درک بهتری نسبت به هنر سفالگری و تأثیرات آن در جامعه پی می بریم. کوزه سفالی از لحاظ نگرش حاکم در این منطقه، جایگاه ویژه ای داشته و بیشترین تزئین را نسبت به سایر سفالینه ها، به خود اختصاص داده است و همواره این سوال پیش می آید که چرا از بین تمامی سفالینه ها، کوزه بیشترین نقش را در مراسم و فرهنگ عامه دارد کوزه آب و ارتباط آن با باورهای قدیمی ما را به این باور می رساند که کوزه، حامل مفهوم زنانگی و نمادی از آناهیتا به شکل بومی است که تاکنون در این خطه زنده باقی مانده است. این پژوهش از نوع توصیفی تحلیلی و با رویکرد کیفی است که اطلاعات آن با حضور در میدان تحقیق و استفاده از منابع کتابخانه ای جمع آوری شده است.

کلمات کلیدی:

کوزه، نماد، سفالگری کردستان، هنر عامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/748201>

